

عنوان مقاله:

کاربرد مصالح خودتمیز شونده و بررسی تاثیر آن در ارتقای کیفیت بصری سیمای شهرهای بزرگ صنعتی

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی پژوهشهای کاربردی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

علی اکبری - پژوهشگر دکتری معماری، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

هما ساداتی طباطبائی - کارشناس ارشد مهندسی معماری

خلاصه مقاله:

یکی از توانایی های معماری ، پاسخ دادن به نیازهای در حال رشد و بعضا متفاوت کاربران است با نگاهی به روند تحولات علوم مختلف ساختمانی ، در می یابیم که مصالح خود تمیز شونده ، سهم قابل توجهی را در پیشرفت این علوم به خود اختصاص داده است اما در این بین حوزه معماری و صنعت ساخت و ساز در مقایسه با سایر علوم ، با وجود بستر بسیار مناسب برای پیاده سازی این تکنولوژی ، سرعت کند و عملکرد ضعیفی داشته است استفاده از این مصالح و چگونگی کاربرد آن می تواند عملکردهای روشن و متفاوتی را برای مصالح جدید معرفی کند در حال حاضر یکی از مباحث موجود در حوزه این است که چگونه می توان به ادراکی کیفی در خصوص مواد و متریال ساختمانی دست پیدا کرد در این راستا یکی از مهم ترین بخش های ساختمان که نقش بسزایی در عملکرد بهینه سازی دارد ، پوسته آن است در این مقاله ضمن مطالعه نحوی کاربرد مصالح خود تمیز شونده در صنعت ساختمان ، تلاش شده تا با ارائه الگوی مناسب جهت مصرف این نوع مصالح در راستای بهبود کیفیت سیمای کلان شهری و همچنین استفاده از متدهای متنوع آن به ویژه در معماری منجر به زیباسازی طراحی شهری گردد.

کلمات کلیدی:

مصالح خود تمیز شونده ، سیمای کلان شهرهای صنعتی ، کیفیت بصری جداره ها ، فناوری نانو ، عمر مفید ساختمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/493134>

